

دختر طبع همه زمزمه عشق تو زاد
 بخت ما بود که آبستن فریاد شدیم
 خواستیم آنجه بجز خاطرت از خاطر رفت
 داشتیم آنجه بجز یاد تو از یاد شدیم
 حسرت ما همه سر پنجه بیداد تو بود
 همه کاندر طلب معذلت و داد شدیم
 آگه از سلسله داد تو گشتیم آنروز
 که گرفتار بسر حلقة بیداد شدیم
 سالها خاک سر کوی تو بودیم چه سود
 عاقبت آلت ساز یگری یاد شدیم
 آخر الامر که این مرحله طی باید کرد
 خود گرفتیم که از هفت بهفتاد شدیم
 همه را زندگی از نفیخه صور است بحضور
 ما بزلف تو که از نفخه شمشاد شدیم
 فیض روح القدس آموخت صبوری از ما
 تا بدروس لب حان بخش تو استاد شدیم
 (طرفة این گفت و مرآ گفته از آن طرفة تراست
 عیسی مربیم و روح القدس باد شدیم
 بیام من - به آقای دهدخدا
 من در ابراز مقصود همینکه دنبال ارتباط میافتم مقصودم را
 گم میکنم . بعلاوه انسان - در دو موقع - یکی در حدیث نفس -

یکی در مصاحبه با معشوق و دوست عزیز به خطوط ارتباطیه معانی علاوه قابل اعتنائی ندارد

برای جلب مشتری سیکار و کاکائو و شوکولات اعلان درشت و بن جسته جالب نظر مشتری خواهد بود ، ولی حقایق هر قدر نازک و لطیف ، معانی هر اندازه لاپری و باریک باشد فکور را بیشتر جالب است خصوص و قیکه این حقایق و معانی در اثر بیانی مانند بیان شما روشن شود . بیان شما نسبت باین قبیل حقایق آنچه من دیده ام حکم چراغ الکتریک را داشت در تماشای پرده های سینما تو گراف . و تأثیر نگارشات شما فقط بعلت ملاحظت بیان نبود بلکه معانی باریک و حقائق لطیف را روشن می ساخت .

انسان - اگر چه از ما و رای محیط فکر خودش رم میکند ولی در عین حال از درک حقایق مجھوله نیز لذت میرد ، بعقیده من برای اینست که قوه فکریه قبل و بعد آنها است - و بیان و تعلیم مانند انگشت هادی هلال انسان را بازیچه خود واجد است باید هدایت کند و هدایت میکند و ایجاد چیزی نمیکند . اگر حقایق از جای دیگری بمعجز انسان حلول میکرد چرا در کتاب مجيد همه جا خداوند در هدایت بشر از فکر و تدبیر انسان استعداد میفرمود . حالا که ناچار مأمور ساختن « آدم » شده و باین نعمه انگشت زده اید برای تهیه این مصنوع مهم در فکر عشق و محصلین عشقی باید بود . باین قبیل محصل و طلبه یا من بر نخورد هم . یا اینکه محصل عشقی که از روی عشق بعام تحصیل گند کم شده

عشق به تحصیل هم چیز پیش با افتاده نیست - باید آنها درست .
حالی کرد که چیست ؟

زمینکه زمزمه انقلاب و مشروطیت ایران بلند شد رفقای علمی طلبه ها و محصلین دفتر تحصیل را بسته و کتابهارا رویهم گذاردۀ ودبیال مشروطه طلبی افتادند . استاد نزد شیخ اسماعیل محلاتی روحیقداده فرمود . از این جا معلوم شد رفقا « عشقی » تحصیل نمی کردند . تا بو بردن سفرۀ نان و حلاوا بتحمل از این اساس بر جیده شود فوراً رفیقۀ دیرین را سه طلاقه کردند

باید آنها خوب حالی بفرمایید فهم و عالم هم مقدمه است وهم تبیجه تا فهم مطلوب بالذات آنها نیز واقع گردد . گرچه بامدادیات زندگی حاضر و با چشم و همه چشمی که نسبت به زی و لباس و آرایش ها فعلا در بین محصلین معمول و متداول شده و با اینکه کمتر در دستور جاری مدرسه معنویات موضوعی حث واقع شده مشکل است تصوف و عرفان تحصیل را بانها ذهنی نمود طوریکه بغیر از تعلیم و علم بهمه چیز بی علاقه باشند

بعلاوه بمستعدین مدرسه حالی کنید گه گذشته از اینکه سلسه های معلومات متداوله بصنت اشبه است تا بعلم فرضًا هم آن چیزیکه من نیز در خاطره علم دانسته ام آن را واجد باشید وقتی تو اینید حقاً فایده بخش باشید که شما مانند یک استاد خیاط - جلو آینه بدن خودتان را با بوشش آن به آینه نشان بدھید . فرقی که دارد خیاط تنک و گشاد بلند و گوناه جامه را از روی قواره و ترکیب

جسم خود اصلاح می‌کند . و شما باید جسم و ترکیب آدمیت خودتان را بقواره علم و دانش اندازه بگیرید و اصلاح کنید وقتی ما تحصیل می‌کردیم اساتید بمناسبت گفتند تحصیل علم بدون وجود قوه تقوی ممکن نیست . تعقیب ردائل توفیق را از انسان سلب می‌کند . شما هم (ولو برای اینکه در آنچه صندلی نشینان صالحی برای ما نهیه فرموده باشید) اجتناب از ردائل را باها ذهنی بفرمائید طوری که عمل آنها خالی از اعمال ردیله باشد .

بالنتیجه - دوستان حقیقی شما انتظار دارند بعد ازین اشخاص بزرگواری که برای خود در بروز تقوی جهات فارقه با نوع دیگر از محصلین ایرانی قادر نباشند تربیت نمایند بنظرم - بعد ازین در صندلی‌ها بروحانیت تقوی و عصمت عملی خیلی محتاج باشیم و شاید تنها این احتیاج در دوازه روحانیت حقیقی هم که باشد دور نزند

بله - یکی از همین عیب‌های بزرگ این است که نمیدانم کدام طبقه بمردم حالی کرده بودند که تنها در یک طبقه باید مترصد تقوی بود ؟ در صورتیکه شما خوب میدانید تقوی رکن اعظم زندگی اجتماعی طبیعی ماست . نه بقال باید کم بخورد . نه بزاز چیت و پارچه را کسر ذرع کنند و قسم دروغ بخورد نه قاضی رشوه بگیرد نه دپلموم سیاسی خیانت بوطن نماید و با احباب بسازد نه ملا دین بدنیا بخورد

جامعهٔ محتاج است به تقوی و متقدی - در هر زی و لباس با هر معلومات و صنعت - از بقال گرفته تا ملا - از وزیر گرفته تا پینه دوز

دیگر اینکه حیا غیر از تصویر و تذلیل نفس و جسارت غیر از بی حیائی و بی شرمی است .

من هر وقت آه قلام دی دست میگیرم فکر های متفلکرین که مانند غواصه ها در ته دریای بی پایان مطالب عالی ساعتی فرسنگها سیر میکنند در برابر نظرم مجسم شده حرف یومیه ام را فراموش میکنم - نه از کسی نمی ترسم . فقط حشمت بردن از عالم فکور نیز قسمت اشخاصی است که بهره از علم و فکر داشته باشند این نیز موهبت علمی است . و گرنش روح در مقابل داناتر از خود میراث علم و دانش است

بنوآموزان - به زبان و بیان خودتان بفهمایند جسارت ادبی را بعدم قباحت - در یاده سرائی تفسیر نفرمایند .

کلمه «عقیده» هم مانند سایر سوچاتی ها بسیار مبتذل و بازاری شده خوبست در جزو و دیگرها و او یعنی سطر مرقوم بفرمایند آه عالم قدس و تنزه عقیده بعلت قدس و تنزه مقدمات عقیده است اگر خدای نکرده معتقدات مبدع علمی متکی به نداشته باشد آف عقیده نیست یا مقدس نیست

تقلید محترم اگر حرمت عقلی داشته باشد بدیهی است که نسبت بقالب اقسام تقلید خواهد بود و همان تقلید که قبیح عقلی دارد شامل

احساسهای تقلیدی بشکل عطش کاذبه نیز خواهد بود دپلومه های آتیه اگر این نکته را نیز در تحت تأثیر قدرت تربیت شما بهم مendumد . پر بد نیست .

بالجمله - از مدرسه شما بعد از این امید و انتظارات دیگری داریم و البته مبدء همه آنها شایستگی هائی است که بیش خودمان از شما در این کار سراغ گرده ایم - فقط آرزو های بواله و سانه نیست ش ، غلامرضا خان نامدار

(بقیه آثار انجمن ادبی ایران)

(راجع بر تریت نسوان از شماره قبل)

آفرین بادا بدین دور همایون وین مبارکه هد فرخ مهد میمون
گرده صحن دیده را دارالصنایع جلوه بدعت سرای صنع بیچون
از ره سر کشتگی گردانده مارا گردش فرختنده گردندۀ گردون
وقت آن آمد که غم از دل برآید لعبت شادی شود از بوده بیرون
گاه آن آمد که بر گیرند بر قع از جین دوشیز گان طبع موزون
نور چشم ان وطن را حب دانش حسن روز افزون نماید رونق افزون
در دستان بنات امید واری میشود آموزگار تربیت چون

هر دم آید از سروش آسمانی
دانش دوشیز گان را مژده گانی

ای همایون بانوان دار دانش برده بر دارید از رخسار دانش
کسب دانش را بکوشید از دل و جان تا بمساند از شما آثار دانش
از وفا دنیا و ما فیه است یارش هر که دارد یار دین و یار دانش